زیارت فرع مطهّر مقدّس مبارک سدرهٔ منتهی حضرت حاجی میرزا محمّد تقی افنان علیه بهآء اللّه و ثنائه و تحیّته و سنائه و رحمته و ضیائه

هواللّه

ایّها الفرع النّابت الممدود من الدّوح المقدّس المحمود الشّجرة المبارکة الثّابتة الأصول السّامیة الفروع لمّا انفلق صبح الحقیقة بأنوار الهدی و اشرقت شمس القدم من مرکز البهآء القت علیک ردائها و اسبلت علیک اذیالها و احاطتک انوارها و اشرقت بها الأرض ارجائها و تجلّی ضیائها و تلألأ بهائها و انتشرت اسرارها و انبعثت آثارها فاهتزّت الأراضی الهامدة الخامدة الغامرة و ربت و انبتت و اصبحت نابتةً عامرة فحدّثت اخبارها و اخرجت اثقالها بما اوحی الیها ربّها و فاضت علیها سحائب الفیض و الجود من بارئها و منها حقیقتک النّورانیّة و فطرتک الرّوحانیّة و طینتک السّبحانیّة و کینونتک الرّحمانیّة فأنبأت و نادت و نطقت و قالت الا انّ القیامة قد قامت و الطّامّة الکبری قد تحقّقت و السّمآء انفطرت و الأرض تزلزلت و الشّمس کوّرت و النّجوم انتثرت و الجبال نسفت و الجنّة ازلفت یا قوم قد نصب المیزان و جآء یوم الحسبان و امتدّ الصّراط و ارتفع الفسطاط و نصب العلم المبین و خفق علی رؤوس العالمین الوحآء الوحآء ایّها الأصفیآء البشری البشری ایّها الأولیآء الطّوبی الطّوبی ایّها النّجبآء البدار البدار الی الورد المورود و الی الرّفد المرفود و الی المقام المحمود انّ هذا لحقیقة الوجود انّ هذا لسرّ المصون و الرّمز المکنون قد ظهر فی حیّز الشّهود اشهد انّ هذا ما نطقت به فی غیب الامکان و شهادة الأکوان عند ذلک اهتزّت النّفوس من هذا البیان و قالت تاللّه هذا هو سرّ القرآن و المعانی المندمجة المندرجة فی باطن الفرقان فخضعت و خشعت و استضآءت و استنبأت و حدّثت بفضل بارئها و نطقت بفیض موجدها فللّه درّک ایّها النّجم اللّامع و الشّعاع السّاطع و السّیف الشّاهر و الغیث الهاطل و الفرع الجلیل و سلیل الخلیل ابراهیم و اسماعیل و الحبیب المجید و الرّسول الکریم اشهد انّک الفرع الطّاهر و الشّجر الثّابت و النّور الباهر و النّجم البازغ قد عبدت ربّک لیلاً و نهارا و خدمت بارئک سرّاً و جهارا و سجدت لمولاک غدوّاً و آصالا و ابتهلت الی ملکوت الأبهی عشیّاً و اشراقا و ناجیت ربّک فی جنح اللّیالی و تضرّعت الی الأفق الأعلی راقیاً اعلی المراقی و حزت المعالی بالهمم العوالی و هدیت کلّ عادٍ و بادٍ و ما آلیت جهداً حتّی سقیت صهبآء العرفان کلّ صادی و نادیت فی کلّ وادی و زیّنت بذکر ربّک فی ارض الیآء کلّ نادی حتّی هاجرت الی اقصی البوادی لتبنی آیةً تضاهی القبّة الخضرآء فی تلک الصّحاری و البراری و اشهد انّک اوّل من اسّس مشرق‌الأذکار و رفع المنار حتّی یبتهل فیه الأبرار الی ملکوت الأسرار و بذلت الجدّ و الجهد حتّی بنیت بهمّة تقلع الجبال بنیاناً مشیّد الأرکان فاشتهر تلک القبّة النّورآء فی بسیط الغبرآء اشتهار الشّمس فی رابعة النّهار و انفقت کلّ ما خوّلک اللّه فی هذا السّبیل و اسّست هذا المعبد الجلیل و حملت التّراب و الأحجار بنفسک بین الأبرار تذلّلاً الی ملکوت الأسرار حتّی اکملت اشرف معبد من مشارق‌الأذکار ثمّ قصدت عتبة القدس بحبوحة الفردوس و طویت البحور و الحزون حتّی آویت الی الکهف المصون عتبة الحیّ القیّوم و لزمت الباب و بکیت بکآء السّحاب فرقّت قلوب الأصحاب و فاضت دموع الأحباب و تسعّرت الأحشآء فی السّجن الأعظم فی البیت المعمور ثمّ آویت الی جوار رحمة ربّک الغفور و استجرت حظیرة‌القدس و اعتکفت فی حوالی المرقد السّاطع النّور الطّیّب الطّیّب العابق الشّذا النّافح النّفحات العاطر الفوحات و انزویت زمناً مدیداً فی ذلک الکهف المنیع و الملاذ الرّفیع یرتفع منک الضّجیج و الأجیج عند دلوک الشّمس و غسق اللّیل البهیم الی الملإ الأعلی سبحان ربّی الأبهی و جعلت اورادک و اذکارک کلّها هذا الذّکر الحکیم تهتزّ منه نفوس ملائکة العالین و تلتذّ منه ملأ العلّیّین الی ان ودّعت الدّنیا و توقّدت کالسّراج فی زجاج الملکوت الأبهی اشهد انّک النّجم الثّاقب و المصباح اللّامع و الفیض الشّامل و الغیث الهاطل و اللّیث الباسل و الرّکن الشّدید من زبر الحدید انّی اتبرّک بحظیرتک البیضآء و حدیقتک الخضرآء و قرّت عینی بما شاهدت قبّتک النّورآء و بقعتک السّاطع النّور علی الأرجآء و اسأل اللّه ان یتتابع الفیوضات علی

مرقدک المنوّر و رمسک المطهّر و یبارک علیّ زیارة هذا الجدث المعطّر طوبی لک ایّها الفرع المطهّر بما دلع لسان عبدالبهآء بذکرک فی المحیط الأعظم و العمق الأکبر و هو طریح الفراش جریح الفؤاد من التّنائی و البعاد عن عتبة قدس ساطعة الأنوار علی الأقطار و علیک البهآء الأبهی ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ اوت ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر